

Sygnatura akt VI Ka 1154/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **18 lutego 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Prażmowski (spr.)

Sędziowie SSO Andrzej Ziębiński

SSR del. Marcin Schoenborn

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Marka Dutkowskiego

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2014 r.

sprawy **1. J. C. (1), syna R. i Z.**

ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 158§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk

2. M. S., syna S. i M.

ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 158§1 kk w zw. z art 57a§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego i oskarżonego M. S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 5 września 2013 r. sygnatura akt III K 4/13

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 5 września 2013r. sygn. akt III K 4/13 orzekł w sprawie oskarżonego **J. C. (1)** oraz **M. S.**.

Apelację od tego wyroku oskarżony M. S., zaskarżając wyrok w całości na korzyść i zarzucając obrazę art. 4 i 5 § 2 k.p.k., oskarżony podniósł, że błędnie oceniono dowody i bezzasadnie dano wiarę zeznaniom pokrzywdzonego, który działał z zemsty.

Oskarżony wniósł o uniewinnienie.

Apelację od wyroku wniósł oskarżyciel publiczny w części dotyczącej uniewinnienia oskarżonego J. C. (2), zarzucając:

- obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia tj. naruszenie art. 352 k.p.k. i art. 384 § 2 k.p.k. odstąpienie od bezpośredniego przesłuchania P. K. wbrew wnioskowi oskarżyciela publicznego o przesłuchanie go na rozprawie i pominięcie jego zeznań, a tym samym uznanie za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego, co spowodowało uniewinnienie oskarżonego J. C. (2),

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na odmówieniu wiarygodności zeznaniom P. K. co spowodowało uniewinnienie oskarżonego J. C. (2), podczas gdy prawidłowo ocenione dowody i poczynione na ich podstawie w sposób prawidłowy ustalenia, prowadzą do wniosku przeciwnego.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania,

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wywiedzione apelacje okazały się skuteczne się o tyle, że w wyniku ich wywiedzenia konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania, bowiem z uwagi na mankamenty uzasadnienia wyroku, jak i niewyjaśnienie kwestii istotnych dla odpowiedzialności oskarżonych koniecznym jest ponowne rozpoznanie sprawy.

W zakresie zarzutów apelacji oskarżonego M. S. należy zauważyć, iż zasadnie podnosi on błędy o charakterze procesowym. Większość dowodów przeprowadzona została na rozprawie w dniu 17.04.2013r. Sąd procedował wtedy pod nieobecność oskarżonego M. S., w trybie 479 § 1 k.p.k., uznając, że oskarżony nie stawiał się na rozprawie bez usprawiedliwienia.

Należy jednak zauważyć, iż oskarżony pismem z dnia 19.04.2013r. usprawiedliwił swoją nieobecność, załączając zaświadczenie o pobycie w szpitalu od 17.04.2013r. do 18.04.2013r. (karta 86). Trudno uznać zatem, że oskarżony nie stawiał się na rozprawie bez usprawiedliwienia, a zatem nie było podstaw do zastosowania art. 479 § 1 k.p.k. Po przedstawieniu przez oskarżonego usprawiedliwienia nieobecności na rozprawie 17.04.2013r., przeprowadzone na tej rozprawie dowody należało zatem powtórzyć, bowiem naruszono prawo do obrony oskarżonego, co miało niewątpliwie wpływ na treść wyroku, a dowody te zostały przeprowadzone wbrew zasadzie bezpośredniości.

Odnosnie oceny dowodów dotyczących udziału w zajściu oskarżonego J. C. (1) to raczej ma oskarżyciel publiczny, iż Sąd nie dążył do przesłuchania bezpośredniego pokrzywdzonego, zaś z jego zeznań wynikało, iż jednym ze sprawców miał być J. C. (1) i jego właśnie po podejściu do radiowozu rozpoznał.

Sąd odczytał zeznania pokrzywdzonego uznając, iż na stałe mieszka on w Wielkiej Brytanii i nie ma możliwości jego przesłuchania. Jednakże brat pokrzywdzonego wskazywał, że zamierzał on wrócić, nadto i z pierwszych przesłuchań pokrzywdzonego i jego brata wynikało, że w dniu zdarzenia zamierzali oni wyjechać do Wielkiej Brytanii, zatem wymagało wypymania brata pokrzywdzonego czy ma z nim kontakt i czy jest możliwy jego przyjazd celem złożenia zeznań. Niewątpliwie bowiem konieczne jest ustalenie z jakich przyczyn w sposób pewny pokrzywdzony wskazał na J. C. (2) jako jednego ze sprawców i czy związane było to wyłącznie z jego obecnością na miejscu czy też faktycznie rozpoznał go jako napastnika.

Nie miał racji Sąd Rejonowy wskazując, iż inne osoby zaprzeczyły udziałowi J. C. (1) w zajściu, bowiem brat pokrzywdzonego wskazywał że to J. C. (1) miał być jednym z odciągających pokrzywdzonego (karta 82), a i I. S. początkowo wskazywała na udział w zajściu tego oskarżonego (karta 41).

Wypada także podkreślić, iż druga z osób odciągających była charakteryzowana przez posiadanie „bródki”, przy czym część osób mówiła ponadto, iż był to wysoki i szczupły mężczyzna (I. S. – karta 41, M. K. – karta 34). Oskarżony zaś choć posiadał bródkę, to nie pasował do tego opisu, skoro z protokołu jego wyjaśnień wynika iż wtedy ważył 140 kg, a zatem nie był szczupłej budowy ciała. Być może zatem część osób wskazujących na oskarżonego, a i być może

sam pokrzywdzony, skupili się tylko na jednym znaku charakterystycznym w postaci „bródki”, pomijając budowę ciała. Kwestia ta wymaga wyjaśnienia w toku ponownego procesu, w trakcie którego powinien Sąd poczynić starania bezpośredniego przesłuchania pokrzywdzonego.

Dlatego też w ocenie Sądu Okręgowego, ponieważ kwestie te nie zostały wyjaśnione w toku dotychczasowego postępowania sądowego, koniecznym jest ponowne rozpoznanie sprawy i wyjaśnienie powyższych kwestii.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie w jakim niezbędne to będzie dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych, przy czym niewątpliwie niezbędne będzie wyjaśnienie wskazanych wyżej kwestii.

Nie przesądzając rozstrzygnięcia w przedmiocie winy oskarżonych należy stwierdzić, iż właściwie zgromadzony materiał dowodowy powinien być przez Sąd poddany wnikliwej ocenie, przy zachowaniu zasad swobodnej oceny dowodów i zasad logicznego rozumowania, pozwalającej na ustalenie, bądź wykluczenia istnienia przesłanek odpowiedzialności karnej oskarżonych, a wyniki analizy materiału dowodowego przez Sąd I instancji powinny zaś znaleźć odzwierciedlenie w pisemnych motywach wyroku.